

Şifreler Ve Uzay Kardeşliği 2 Bölüm

— kul mehmet · 06 Aralık 2014

-Sağlam ve dayanıklı sabit hükümlü olarak durursak bu işten kurtulabiliriz. Mağrur ve kibirli olma arkadaşım,bırak bu inadı gel yol yakinken dönelim bu yoldan.
Haydar bir an düşündü,taşındı.Sonunda ikna oldu.Endişeli bir ses tonu ile..

-Nasıl olacak bu ama nasıl...?

- Âmâsı maması yok var mısın benimle bu işten kurtulmaya? Sımsıkı, birbirine kenetlenmiş ip gibi birbirimize bağlanırsak, bu işten kurtuluruz.

-Tamam. Senin dediğin gibi olsun ama hiçte razı değilim. Bunu yaptığım içinde uzun zamandır pişmanlık duyuyordum.Galiba sen haklısın,haydi hemen çıkalım bu kulübeden.

-İnişi ve çıkışı çok olan bu dağda yolumuz uzun, hemen çıkmalıyız.

Etrafı gözetleyerek kulübenin arka kapısında çıktılar. Koşmaya başladılar, Uzaktan arabanın sesi geliyordu. Daha hızlı koşmaya başladılar. Koşarken bir yandan da durumlarının vahameti açısından korku içinde, Süleyman

-Bizlere ayak bağı, olmadan uzaklaşmalıyız. Şimdi bizi bulamayınca peşimize düşerler, haydi kardeşim biraz gayret.

Demeden Haydar, yüzükoyun nefes nefese yere düştü. Süleyman hemen bir çırpıda yerden kaldırarak karşıdaki ormanlık alana doğru yöneldiler. Nefes nefese zorlukla nefes alıyorlardı. Süleyman

- Ormanlık alanda yolumuzu bulamazlar,umarım bizde yolumuzu kaybetmeyiz.

Etrafı, çürük kemiklerle dolu olan ormana doğru, koşmaya devam ederken iki üç adımda bir dönüp, arkalarına endişe dolu gözlerle bakıyorlardı. Karşılıklı, olarak birbirlerine destek olarak koşmaya devam ettiler. Kulübeden içeriye giren, Haydar'ın da arzularına ve ihtiraslarına yenik düşerek, karıştığı bu pislik kokan, kötü niyetli patronu olan Veysel'in adamları, kulübeyi, boş görünce telaş içinde sağa sola saldırarak bir süre Haydar ile Süleyman'ı aradılar . İri gözlerinde şer fışkıran cebinde telefonu çıkararak patronuna kırk kat bükülerek durumu izah etti. Patronu olacak Veysel ise beklemelerini birazdan helikopter ile geleceğini söylemesi ile az rahata erdiler. Haydar ve Süleyman az ilerde derin bir mağara gördüler, koşacak takatleri kalmamıştı artık son güçleri ile mağaradan içeriye girdiler ve biran soluklanarak, karanlık olan gizemli mağaraya içine doğru yol aldılar. Süleyman cebinde çıkardığı cep

telefonunun ışığı ile yola devam ettiler.

Koşmaktan iyice yorulan taş gibi olan ayaklarındaki güçsüzlükle zar zor yürüyerek yollarına devam ettiler. Mağara çok soğuk ve korkutucu idi. İlerde mağara iki yola ayrılıyordu. Bir anda korku ile yere yığıldılar, içerisi dolu olan yarasaları ürkütmüşlerdi ve yarasaların uçarken çıkardığı kanat sesleri ile korkudan, yürekleri ağzına gelmişti. Geldikleri iki yol ağzından hangisine gidecekleri konusunda karasız kalarak birbirlerine baktılar. Sağdaki yolda buhar kokusu, soldaki yolda rüzgâr esiyordu. Buhar kokusu sanki söndürülmüş veya yanan bir sıcaklığın ısısında geliyordu. Sıcaklık gittikçe yaklaşıyordu, az ilerleyerek kontrol edince sıcaklığım volkanik kayadan akan lav olduğunu anlaması ile şaşkınlık içinde

-Çabuk kaçalım! Burası volkanik mağara. Lavlar üzerimize geliyor, soldaki rüzgâr esen yolda devam edelim koş çabuk ol!

İkisi de bu şaşkınlık içinde soldaki yola girerek koşmaya devam ettiler. Uzun bir koşudan sonra mağaranın sonuna gelmişlerdi, fakat bir çıkış yolu yoktu, esen rüzgâr mağaranın on metrelik yüksekliğinde açık olan yarıktan gelen rüzgârdı. Şaşkınlık ve acz içinde birbirlerine baktılar. Süleyman

-Yolun sonuna geldik! Geri dönsek, lavlar içinde kavrulacağız.

Kederli ve hüzünlü olarak etraflarında dönmeye başlayarak bir çıkış yolu bulmanın telaşı ile birbirlerine çarparak çıkış yolu aramanın telaşına düştüler. Mağaradaki sıcaklık gittikçe yaklaşıyordu. Uzun uğraştan sonra bitap olarak yere yığıldılar ve kelimeyi şehadet getirmeye başladılar. Süleyman içtenlikle ellerini semaya kaldırdı ve dua etmeye başladı. Rahman ve Rahim olan Allah'a tüm içtenliği ile yönelterek ...
-Ey devamlı var olan ve yarattıklarını varlıkta tutan Allah'ım, rahmetinle imdat istiyorum.

Süleyman ayağı taşa takılınca yere düştü. Yerde eline bir cismin soğukluğunu hissetti. Toprağa gömülü vaziyette bir madalyondu bu. Rengi ve şekli değişik yarı değerli taşlarla süslenmiş, döküm yöntemi olmadan imal edilmiş bir zümrüt kaplamalı Anka kuşu, şeklinde kurtuluşu resmeden, ışık saçan bir kolye idi. Nereden buraya gelmiş olduğunu düşüncesi içinde iken mağara sallanmaya başladı, elindeki madalyon ile ayağa kalkarken, güçlü sarsıntı ile sallanırken madalyon aniden boynuna geçti. Bir anda mağara ışık anaforuna boğuldu ne olduğunu anlayamadan, bedeni değişikliğe uğramıştı. Güçsüz olan bedeni, bir anda kaslarla çevrilmiş, bacakları kalınlaşmış bedeni ışıklarla bezenmiş bambaşka bir insan olmuştu adeta. Güç ve kuvvete bürünmüştü bir anda. Lavların kavuşmasına bir metre kala Haydar bu acizlik dolu anın şiddetinden bayılarak yere yığıldı.

Mehmet Aluç